

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Fkf.348/2011/35. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év április hó 5. napján és 2012. év május hó 29. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta és 2012. május hó 29. napján kihirdette az alábbi

ítéletet:

Az emberölés büntette miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság mint fiatalok bírósága 2011. év június hó 30. napján kihirdetett 11.Fk.88/2010/80. számú ítéletét a II.r. vádlott tekintetében akként változtatja meg, hogy a terhére rótt lopás vétségét (Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat f./ pont) bűnsegédként követte el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az I.r. vádlott tartózkodási helyét pontosítja.

A II.r. vádlott lakóhelyét, tartózkodási helyét és személyazonosító igazolvány számát pontosítja.

A III.r. vádlott állandó bejelentett lakhellyel nem rendelkezik, tartózkodási helyét és ideiglenes személyazonosító igazolvány számát pontosítja.

Az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 47.080 (negyvenhétézer-nyolcvan) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alapeljárásban a Pest Megyei Bíróság mint fiatalok bírósága a 2009. szeptember 29. napján kelt 12.Fk.63/2008/83. számú ítéletével az I.r. vádlottat az ellene emberölés büntette (Btk.166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b./ és d./ pontok),

A II.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett emberölés büntette (fenti minősítéssel egyező), és

A III.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett lopás vétsége (Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat f./ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2010. június 22. napján kelt 1.Fkf.59/2010/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a Pest Megyei Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A megismételt eljárásban a Pest Megyei Bíróság mint fiatalok bírósága a 2011. június 30. napján kelt 11.Fk.88/2010/80. számú ítéletével

Az I.r. vádlott bűnösségét emberölés büntetében (Btk.166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b./ és d./ pontjai) állapította meg, ezért 13 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II.r. vádlottat társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat f./ pontja) miatt 1 év 10 hónap fogházbüntetésre ítélte. Elrendelte a Budakörnyéki Bíróság 11.Fk.1573/2004/39. számú ítéletével kiszabott 10 hónap fiatalok fogházbüntetés végrehajtását.

Mindkét vádlott szabadságvesztés büntetésébe az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

A III.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett lopás vétsége (Btk.316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulat f./ pont) miatt 2 évre próbára bocsátotta, megállapította, hogy pártfogó felügyelet alatt áll.

Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, a II.r. vádlott terhére cselekményének súlyosabb minősítése, bűnsegédként elkövetett emberölés büntetése megállapítása és büntetésének súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést. A III.r. vádlott tekintetében az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

Mindhárom vádlott és védőik felmentés céljából jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.700/2011/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az I.r. vádlott vonatkozásában változatlanul, a II.r. vádlott tekintetében módosítva tartotta fenn. Álláspontja szerint a konkrét elkövetési körülmények arra engednek következtetni, hogy a sértett ellenállásának leküzdéséhez szükséges kisebb erőszak alkalmazására a három vádlott közös elkövetői szándéka kiterjedt, amivel a II.r. és a III.r. vádlottak a Btk.321.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés c./ pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett rablás bűntettét valósították meg bűnsegédként.

A büntetés kiszabása körében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság értékelés nélkül hagyta, hogy a vádlottak éjszaka az otthonában támadtak az idős, tanyáján egyedül élő asszonyra, erre is figyelemmel lényegesen súlyosabb főbüntetés kiszabása indokolt. Utalt arra, hogy a fiatalkorú III.r. vádlott tekintetében a szorgalmazott súlyosabb minősítés ellenére, ügyészi fellebbezés hiányában nem kerülhet sor büntetésének súlyosítására.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a II. és III.r. vádlottak cselekményét csoportosan elkövetett rablás bűntettének (Btk.321.§ (1) bekezdés (3) bekezdés c./ pont) minősítse, amit bűnsegédként követtek el, továbbá az I.r. és a II.r. vádlottak büntetését lényeges tartamban súlyosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen részt kíván venni, majd az I.r. vádlott részéről a meghallgatását igénylő beadványát követően tárgyalás kitűzését indítványozta.

A másodfokú tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglalt indítványát fenntartotta. Kiemelte, hogy a háziorvos sajnálatos módon nem észlelte a bántalmazási nyomokat, amelyekre a laikus személyek azonnal felfigyeltek. A helyszínt helyreállították, emiatt a nyomozás valószínűsíthetően több bizonyítékot elvesztett. Ennek ellenére elégséges és egymáshoz kapcsolódó adatot látott a vádlottak bűnösségének megállapításához. Ezek között kiemelte a II. és III.r. vádlott egyes előadásait, az igazságügyi orvosszakértői véleményt, a tanúvallomásokból nyert adatokat és az elvitt tárgyak vizsgálata során feltárt körülményeket. Álláspontja szerint a bíróság mérlegelése hibátlan, a tényállás megalapozott. A vádlottak cselekményének minősítése körében fenntartotta, hogy a vádlottak tudata átfogta, a sértett értéktárgyainak megszerzése érdekében az akaratát valamilyen szinten meg kell törni és ebben egyetértettek. Az életet kioltó erőszakot az I.r. vádlott vitte véghez, abban II.r. vádlott nem vett részt, de fiatalkorú társával biztosították, hogy támogatják. Figyelő magatartásukkal az I.r. vádlott minőségi túllépésért ugyan nem felelnek, de bűnsegédként csoportos rablás bűntettében a felelősségük felróható.

Ennek megfelelően indítványozta a II. és III.r. vádlottak cselekményénél a minősítés módosítását és az átirat szerint az I.r. és a II.r. vádlottak büntetésének felemelését.

Az I.r. vádlott védője felszólalásában elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a megismételt eljárásban sincs kétséget kizáró bizonyosság az I.r. vádlott bűnösségére. Álláspontja szerint a tényállás iratellenes, téves ténybeli következtetésen alapul, megalapozatlan, ezért védence felmentését kérte. Iratellenességet látott a sértetti ház leírásában és abban, hogy a bizalmatlan sértett kinyitotta a látogatók előtt az ajtaját. Az albérlet keresésének ürügyét téves ténybeli következtetésnek tartotta. Hivatkozott a dédunoka látogatására, a vele lévő ismeretlen személyre és az ezzel kapcsolatos kétélyekre. A fekete rádiósmagnó elvitele körében azt kifogásolta, hogy nem biztos, miszerint az a bűncselekményhez kapcsolható, az korábban is elkerülhetett a sértettől. A nyomozás során az operatív eszközök igénybevételének módját és részletei ismeretét hiányolta, amely miatt az abból nyert bizonyítás is kétséges. Összefoglalóan bizonyítottság hiányában az I.r. vádlott felmentését indítványozta.

A II.r. vádlott védője perbeszédében a felmentésre irányuló perorvoslatát fenntartotta. A megismételt eljárás tekintetében lényegesnek tartotta, hogy abban valamennyi vádlott tagadta a cselekmény elkövetését, számos ellentmondás tisztázatlan maradt. Elsődlegesen azt a kérdést tette fel, be lehetett-e jutni a lakásba, hiszen a sértett igazoltan bizalmatlan volt, albérlet keresésére alkalmatlan volt a ház és az időpont egyaránt. Ellentmondásnak ítélte azt is, hogy ha a III.r. vádlott a bekötőútnál állt, hogyan volt ideje a közeledő autó észlelését követően odamenni a házhoz, beszólni, majd észlelni az autó távozását. A sértett ruházataról a feltaláló tanúk és II.r. vádlott beszámolója ellentétes, így a kék virágos otthonka a dédunokával egyező leírása nem lehet bizonyíték, hiszen két részes pizsamában találtak rá a sértettre. Azt is kérdésesnek találta, hogy miért maradt ott a pénz, ha II.r. állítása szerint az I.r. vádlott a konyhaszekrényben kutatott, miért nem vitte el. Aggályos a fiatalkorú vádlott kihallgatása, törvényes képviselőjének hiánya. Végző soron álláspontja szerint a vádlottak vallomásai ellentmondásaik miatt nem hiteltérdemlőek, terhükre a bűncselekmény nem bizonyított, erre alapozva a II.r. vádlott felmentését kérte.

A III.r. vádlott védője felszólalásában egyetértett az őt megelőző védők által felhívott ellentmondásokkal. Véleménye szerint egy dolog biztos, a brutális bűncselekmény megvalósulása, de minden más homályban maradt. A fiatalkorú vádlott törvényes képviselője nélkül tette azt a két vallomását, amelyen a vád alapult, de ezt védence visszavonta. A megismételt eljárás új eredményt nem hozott, változatlanul nincs kétséget kizáró bizonyíték. Erre figyelemmel a III.r. felmentését kérte. Utalt arra, hogy a vele szemben alkalmazott joghátrány ugyan enyhe, de védence kitarthatott amellett, hogy nem követte el a bűncselekményt.

Az utolsó szó jogán az I.r. vádlott ártatlanságát hangoztatta, a II.r. vádlott csatlakozott védőjéhez, a III.r. vádlott nem kívánt szólni.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti kétirányú fellebbezések folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek során megállapította, hogy a

megismételt eljárásban a Pest Megyei Bíróság a perrendi, köztük a fiatalkorúakra vonatkozó szabályokat is maradéktalanul betartotta. A vádlottak eljárási jogait megismerhették, gyakorolhatták is, amely részükről a vallomás megtagadása, észrevételek és indítványok megtételével nyilvánult meg.

A másodfokú eljárásban az I.r. vádlott beadványában kérte a meghallgatását. Az ítélőtábla ezért tárgyalást tűzött ki és bizonyítás felvételét rendelte el, amelynek keretében az I.r. vádlott vallomást tett.

Az I.r. vádlott a másodfokú tárgyaláson előadta, hogy nem követte el a bűncselekményt, ezért egyszer már felmentette a bíróság. Tanú1, Tanú2 és Tanú3 jártak a helyszínen. Tanú1 ezt elismerte, ő is tőle tudja a történeteket. Ismételtén kijelentette, hogy a telefon abban az időben nem volt nála, ő azon nem beszélt az élettársával. A nyomozati vallomása (nyomozati iratok IV. kötet 1187. oldal I. bekezdés) elébe tárását követően is tagadta, hogy a kérdéses időben ő telefonált, vitatta, hogy ezt a nyomozáskor elismerte. Ezen túlmenően nem kívánt vallomást tenni.

A II.r. és a III.r. vádlottak az újabb megszólalás lehetőségével nem éltek.

További bizonyítást a Fellebbviteli Főügyészség képviselője, a vádlottak és védőik nem igényeltek.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás új adatot nem tárt fel, az lényegében az I.r. vádlott védekezésének megismétlését jelentette.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság az ítélőtábla korábbi hatályon kívül helyező végzésében írt iránymutatásnak megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét.

A megyei bíróság egyenként és egymással is egybevetetten megvizsgált minden rendelkezésére álló bizonyítékot és azok mérlegeléséről ítélete indokolásában számot adott. Helyesen mutatott rá a Fellebbviteli Főügyészség arra az alapvető háziiorvosi tévedésre, amely természetes halálokat feltételezett és amely a kezdeti nyomozati munka, az eredeti nyomrögzítés lehetőségét megakadályozta. A sértett rokonai engedéllyel a helyszínt visszarendezték, kitakarították, így a lehetséges objektív nyomok is eltűntek. Ennek ellenére a történetek és az elkövetők személyének megállapítására a bizonyítékok megfelelő és elégséges adatot szolgáltatottak.

A vádlottak vallomásaik változtatásai során valamennyi ismerősüket gyanúba keverték, az ő kihallgatásai azonban a személyük biztos kizárását eredményezte. az I.r. vádlott védekezése szerint nem járt a helyszínen, ezt a II.r. és a III.r. vádlottak kezdeti, önmagukat is terhelő előadásai cáfolták. Ők egyaránt nyilatkoztak a helyszínre, az elvitt értékre, önmaguk és társaik szerepére. Előadásukat olyan támogató bizonyítékok tették hiteltérdemlővé, amelyek önmagukban nem jelentettek

volna jelentősebb adatot, de egymáshoz illesztve, egymást kiegészítve lehetőséget nyújtottak kétséget kizáró módon a történetek feltárásához. A megyei bíróság logikus okfejtéssel mutatott rá a beismerő vallomásokhoz a tanúvallomásokból nyert kapcsolódási pontokra, illetve azokra a körülményekre, amelyeket a II. és III.r. vádlottak csak akkor tudhattak, ha ott jártak a helyszínen.

Az ítélet tábla a védők ellenvetéseivel nem értett egyet. Az I.r. vádlott védője által kifogásoltak szerint a sértetti ház bemutatása és az albérlet keresés ürügye körében iratellenesség nem történt. A tényállásban a tanyasi ház és környezete leírása egyezik a helyszíni szemle adataival, a bejutás ürügyét pedig az I.r. vádlott társai állították. A telefonhívások tényét a híváslista adatai igazolták, a hívásokat egyébként I.r. vádlott is elismerte egyik vallomásában, jóllehet azt később visszavonta. Nincs jelentősége annak, hogy a sértettet nem a II.r. vádlott által megjelölt virágos köntösben találták meg, amelyet korábban a dédunoka is leírt. A sértett a vádlottak távozása után mozgásképes volt, átöltözhett, hiszen a nyomokból kitűnően mosakodott is és bezárta a bejárati ajtót. A fekete rádiósmagnó kapcsán sem annak van jelentősége, hogy az eljárásban nem került elő. Ebből a védő azt vezette le, hogy a vádbeli időre sem bizonyított, hogy a sértett birtokában volt. Ezt komoly súllyal cáfolja, hogy II.r. vádlott ezt a tárgyat még azt megelőzően megjelölte, mint amelyet I.r. vádlott elhozott a házból, mielőtt erről a magnóról bárki említést tett volna. Hiányát éppen II.r. vádlott vallomása alapján kezdték kutatni és a tanúvallomások jóval később igazolták az ezzel kapcsolatos körülményeket. A dédunoka személye elkövetőként kizárható volt, a vele volt ismeretlen személy esetleges visszatérésére pedig semmilyen adat nem merült fel.

A II.r. vádlott védőjének érvelés ugyancsak nem volt elfogadható. Tény, hogy a tanúk a sértett bizalmatlanságát hangsúlyozták, ez azonban nem zárja ki, hogy éjszaka kinyitotta az ajtót, ha hozzá valamilyen ürüggyel bekopogtak. A kutya jelzése, vagy annak elmaradása szintén nem köthető a vádlottak személyéhez, mert a bűncselekmény megtörténte ténykérdés. A III.r. vádlott házon kívüli mozgása, illetve távolsága pontosan nem volt igazolható, ez a szavahihetőségét nem kérdőjelezi meg. A sértett átöltöztetésének tényét a vádirati tényállás valóban nem tartalmazza de ez a vád szempontjából nem jelentős és attól még megtörténhetett. Az a kérdés sem kellő ellenérv, hogy miért maradt ott a pénz, ha lényegében azért mentek a sértetthez. Tény, hogy a tányérok az ágyon voltak, a konyhaszekrényből kipakolást a II.r. vádlott említette is. Az a körülmény, hogy a tányérok között elrejtett pénzt I.r. vádlott nem találta meg, csak a kutatása felületességére utal, a keresés és annak helye a II.r. vádlott előadásában és a helyszíni adataival egyezőek. A III.r. vádlott kihallgatásának körülményei a védő felvetésével ellentétben ugyancsak törvényesek voltak, a törvényes képviselő jelenlétének hiánya a vallomás jogszerűségét, felhasználhatóságát nem érinti.

A III.r. vádlott védője az előző védők kifogásai mellett védence helyszíni kihallgatása körüli kételyeit hangsúlyozta. Erről azonban video felvétel is készült, nyoma sincs a fiatakorú vádlott feszültségének, előadása határozott, önkéntes, saját információból válaszolt a feltett kérdésekre.

A védők felszólalásai lényegében minden kérdésben a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadták és a vádlottak tagadásban megnyilvánuló védekezésének elfogadását célozták. A történeti tényállás azonban megalapozottnak bizonyult, hibátlan, logikus mérlegelés eredménye, ezért a másodfokú eljárásban nem támadható.

Az ítélet tábla csupán a személyi körülmények rögzítésénél látott szükségesnek egy elírást kijavítani, illetve egy helyesbítést tenni az iratok szerint, a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmébe.

- Az ítélet 4. oldal 3. bekezdésében a II.r. vádlott előélete körében a Budakörnyéki Bíróság ítéletének száma helyesen 11.Fk.1573/2004/39.
- Ugyanezen oldal 6. bekezdésében a III.r. vádlott büntetett előélete helyett azt állapítja meg, hogy a cselekmény elkövetésekor büntetlen volt, a felsorolt elítélései már jelen eljárás alatt történtek.

A fentiekkel a tényállás már minden tekintetben megalapozott, ezért a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

Az irányadó tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményeik minősítése során - a II.r. vádlott elkövetői minőségének kivételével - nem tévedett.

A vádlottak közötti szándékegység csupán a sértett megfélemlítésével történő lopás tekintetében állt fenn. A I.r. vádlott szándékváltásával - erőszak alkalmazásával - a II.r. vádlott nem értett egyet, ezt szóban is kifejezésre jutatta, amint tudott kiment a házból és kint is maradt. Arra semmilyen adat nem áll rendelkezésre, hogy mi hallatszott ki a házból, azt a III.r. vádlott hallotta, vagy hallhatta-e. Arra sincs adat, hogy őt a II.r. vádlott tájékoztatta-e a bent történetekről. A Fellebbviteli Főügyészségnek az a következtetése, miszerint a sértett ellenállásának leküzdéséhez szükséges kisebb erőszakra a három vádlott szándékegysége kiterjedt, nem fogadható el, erre semmilyen támogató adat nem áll rendelkezésre.

A szándékegység keretében maradv a II. és III.r. vádlottak lopás vétségéért fennálló felelőssége helyes. Téves azonban a II.r. vádlott elkövetői minőségének társtettesként való felrovása. Az eltulajdonítás -rádiós magnetofon - ténye kizárólag az I.r. vádlotthoz kötődik, ő hozta el a távozásakor. A II.r. vádlott jöllehet először bent a házban, majd kint is pszichikai bűnsegédként támogatta társát a szándékegység határáig. Cselekményének minősítésében ezért a társtettség felrovása téves, elkövetői minőségét bűnsegédre kellett változtatni.

A büntetés kiszabása során a megyei bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel a súlyosító és enyhítő körülményeket.

A személyi körülményeknél írt helyesbítésből következően az ítélőtábla a III.r. vádlottnál a súlyosító körülmények közül mellőzte, hogy pártfogó felügyelet alatt állt.

Mindhárom vádlott terhére nyomatékos súlyosító körülmény, hogy éjjel, egyedülálló idős nő sérelmére követték el a bűncselekményt.

Az enyhítő körülmények sorából a II.r. vádlott esetében az ítélőtábla mellőzte, hogy fiatal felnőtt volt, mert büntetett előéletű, helyette a bűnsegédi minősége bír enyhítő hatással.

Figyelemmel a vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára és a helyesbített súlyosító és enyhítő körülmények nyomatékára, az ítélőtábla az ügyészi fellebbezésekkel érintett vádlottak büntetésének a súlyosítására, de azok enyhítésére sem látott kellő alapot.

Az I.r. vádlott fegyházbüntetésének 13 év tartamban történt kiszabása arányban áll a bűncselekmény súlyával és alanyi bűnössége mértékével, a fegyházbüntetés felemelése nem indokolt, a közügyektől eltiltás tartama a törvényi maximális tartamú.

A II.r. vádlottnál az ügyész által igényelt súlyosabb minősítésre nem került sor, sőt elkövetői minősége enyhült. A vele szemben kiszabott 1 év 10 hónap fegyházbüntetés kellően szigorú, további súlyosításra nincs indok, az enyhítése pedig a próbaidő alatti elkövetés miatt nem kerülhetett szóba.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében a II.r. vádlott elkövetői minőségét érintve megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, egyebekben pedig az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban beszerzett személyi adatokat az ítélőtábla határozatában rögzítette.

Az I.r. vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetését követően előzetes letartóztatásban volt, ennek beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az eljárás megismétlésére való tekintettel a Be.403.§ (5) bekezdése értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. év május hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság mint fiatalkorúak bírósága 11.Fk.88/2010/80. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Fkf.348/2011/35. számú ítéletében foglalt változtatással az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében 2012. május 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2012. év május hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kukucska Erzsébet
írnok